

7:o. En skrifvelse från qvarnegaren, som visar, att jag blifvit anmodad väcka motion hos Riksdagen, för att skaffa honom befrielse från ett orättmätigt onus.

Stockholm den 29 Januari 1873.

C. A. Larsson,
från Östergötland.

N:o 142.

Af Herr Aug. Börjeson: Med förslag till ändring i gällande Skiftesstadga.

Under första, eller man kan nära nog säga största, delen af den tid, som Kongl. Skiftesstadgan af den 24 Maj 1827 var gällande, blefvo på många ställen och i min hemort, vid de flesta laga skiften, de delar af 10 och 11 §§ i 12 Kap., som tillåta, att der belägenheten oundgängligen kräfde fingo tre eller flera skiften hvarje delegare tilldelas, icke allenast i oträngda mål tillämpade utan äfven öfverskridna så att på icke få ställen delegarne fått sina hemman styckade i fyra, och någon gång i ännu flera ofta från hvarandra långt aflägsne delar, hvilket vid ett ordnadt jordbruk åstadkommer stora olägen-

heter. Skiftesdelegarne hafva väl i de flesta fall sjelfva varit orsaken till att skiftena varit så beskaffade, dels för att slippa utflyttnings- och uppodlingskostnader och dels därför att de mångenstädes ända hittills trott, att ny- eller oodlad jord aldrig, eller åtminstone ej på en lång följd af år, kunde tåla jemförelse med den gamla, från ålder brukade åkerjorden, utan på sin höjd duga endast till hafre- och potatisodling, och att hemmanen därför, om sådan jord endast erhöles, blefve alldeles förderfvade: man får därför mångenstädes se högst olämpliga skiften, ofta i de mest besynnerliga figurer, för att få dem innehålla någon del af de gamla åkrarne och slingra sig fram till de gamla tomtplatserna, så att utflyttning kunde undvikas.

Med de snabba och stora framsteg som jordbruket på senare åren gjort, och i den starka utveckling det är stadt, hafva de olägenheter och det onus, som till följd af ofvan i korthet relaterade förhållanden för mången förefinnas, allt mer och mer börjat inses och komma utan tvifvel att i mån af jordbrukets framåtskridande göra sig allt mera kännbara. Då emellertid dessa olägenheter, enligt nu gällande Skiftesstadga, icke kunna afhjelpas genom nytt laga skifte med mindre alla i skifteslaget derom äro ense, hvilket svårligen kan tänkas inträffa, enär alltid någon af delegarne i ett skifte, af en eller annan orsak, föredrager det bestående, torde tidpunkten vara inne att göra sådant tillägg till eller ändring i Skiftesstadgan, att nu anmärkta olägenheter kunna afhjelpas.

I enlighet härmed är min vördsamma motion, att Riksdagen i underdånig skrifvelse anhåller:

det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för nästa Riksdag framlägga förslag till sådan ändring i Skiftesstadgan, att, utan hinder af förut fastställt laga skifte, nytt sådant må ske, der minst tre fjerdedelar af skifteslagets delegare, hvilka jemväl ega eller med stadgad åborätt innehafva tre fjerdedelar af skifteslagets jord, sådant för vinnande af större beqvämighet fordra.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 30 Januari 1873.

Aug. Börjeson,
från Elfsborgs län.